

Ne-stůj - te mlá-den-ci pod ok - ny, pojd'te radš'
 jest - li vás no-žič-ky bo - le - jí, sed-ně - te

1. do svět-ni - ce, 2. na la - vi - ce.

2. My jsme k vám nepřišli posedět, my jsme se přišli poptat:
 Vy máte tři hezká děvčata, můžem-li jednu dostat?
3. Neber si, Jeníčku, takovou, která je tuze pyšná,
 ona by snad ani za tebou ze dveří ven nevyšla.
4. Neber si, Jeníčku, takovou, která je zamračená,
 ona by se na tě mračila od rána do večera.
5. Neber si, panenke, mládence, kterej ti ve dne leží,
 protože takovej mládenec na pole nepoběží.

Já mám ma - lo - va - nou ve - stu, ve - stu, ve - sti - čku,

já mám ma - lo - va - nou ve - stu, ve - sti - čku mám. *Fine*

Kdo ji maloval, ten mě miloval, kdo mě miloval, ten ji maloval.

D. C. al Fine

Já mám malovaný vejce, vejce, vajíčko...

Já mám malovanej pytlík, pytlík, pytlíček...

Já mám malovanou postel, postel, postýlku...

Zima, zima tu je

Zima, zima tu je,
snížek poletuje,
stromy, domy, stromy, domy
bíle zahaluje.

Sáně, naše sáně,
sedneme si na ně,
a pak z vršku, a pak z vršku
dolů pojucháme.

Vánoce v lese

Kdo byl hodný, nezlobil,
kdo ty stromky ozdobil
v bílém zasněženém lese?
Svátky jsou - tak nedivme se.

Lišky dnes tu se zajíci
po lese se nehoní,
sedí spolu v záři svící,
i když jsou jak na trní.

Veverky - čiperky
ozdobily borovice.
Hajným očím nevěří
zvířátka si nadělují.
Vánoce jsou ve dveřích.

Bílá zima

Mráz olízl kliku dveří,
mrak od rána dere peří,
mete, mete metelice,
fujá, fujá fujavice,
sotva vběhne na chodník
chundelatý černý psík
sníh hned za ním utíká.
Převleče ho za bílého pudlíka.

První sníh

Spadla vločka na záda
na ostatní volala:
To je ale paráda!
Za chvíli roztála.

Zajíc

Zajíc mívá v zimě hned
obě uši jako led,
měl by na nich nosit futrály.
Myslí si však, že mu to nesluší,
nedá si ani sáhnout na uši.
Co kdyby se mu doma vysmáli?

Jelen

V zimě studí jelena
v bílém sněhu kolena,
nechce si obléknout punčocháče.
Nechce si nasadit beranici,
s holýma ušima ve vánici
po lese si skáče.

Zima

Jak peřina za peřinou
po obloze mraky plynou.
Pár těch peřin puklo mrazem,
peř se z nich sype na zem.
Honem, děti, máme práci:
ať tu stojí sněhuláci!

Brusle, saně

Brusle, saně - honem na ně,
dokud máme sníh a led,
nenechme je zahálet,
dokud máme sníh a mráz,
poletíme jako ptáci,
spadneme-li, vstanem zas,
bílí jako sněhuláci.

F   *C⁷*   *F*   *C⁷*
 A - vig-non, tam je shon, tam na mos - tě všich - ni tan - čí,
F   *C⁷*   *F*   *C⁷*   *F* *Fine*
 A - vig-non, tam je shon, tan - čí ce - lý A - vig-non.
F   *C⁷*   *F*   *F*   *C⁷* *D.C. al Fine*
 Pá - ni tan - čí tak - hle, a pak za - se tak - hle.

2. Dámy tančí takhle a pak zase takhle. (poklona s pokrčením v kolenou)
3. Vojáci tančí takhle a pak zase takhle. (salutování pravou a pak levou rukou)
4. Kněži tančí takhle a pak zase takhle. (náznak sejmutí klobouku pravou a levou)
5. Chlapci tančí takhle a pak zase takhle.
6. Dívky tančí takhle a pak zase takhle.

Vrána v zimě

Krá, krá, krá, vrána,
krá, krásná dáma,
na holé větvi
sedí si sama.

Na větvi sedí,
kdovíkam hledí,
v lednovém slunci
má peří z mědi.

Je celá lesklá,
oči má ze skla,
když slétne z větve,
křídly si tleská.

Krá, krá, krá, vrána,
krá, krásná dáma,
nad bílým polem
vznáší se sama.

Kdy potkáte skřítku

Když se venku chumelí
a vy nejste v posteli,
tak potkáte skřítku.
(Jindy ale zřídka.)
Se skřítky je ovšem potíž.
Totiž:
Když se venku chumelí
a padají vločky,
obují si botky
se zlatými cvočky,
tancují a hrozně dupou.
Mrkněte se na ně -
lupou!

Bažanti

Bažantí kohouti a slepičky
píšou do sněhu hvězdičky,
menší i větší, všelijaké.
"Kde se tu vzalo tolik hvězdiček?"
diví se potom hejno slepiček.
A kohouti se diví také.

Liška

Liška bruslit neumí,
nemá brusle jako my,
zato dobře jezdí na sáňkách - na chvostu
vozí se v dubovém porostu,
na bříško jí padá sníh.

Na ledě

Dobře dětem o Vánocích
na rybnících, na potocích,
zima jim dá pod nohy
kousek zmrzlé oblohy.

Pro ně zmrzlo modré nebe,
co na tom, že trochu zebe,
honí se tam vesele
malí zkřehlí andělé.

Přišla zima po roce,
zmrzla píseň v potoce
a bruslením do ledu
píší kluci koledu.

Bílá zima

Chumelí se, padá snížek,
svět se barví do běla.
Už je vidět jenom křížek
na věžičce kostela.

Svět je bílý, na mou duši,
jako v bílém obraze.
Jenom nosy, jenom uši
zčervenaly od mrazu.

Mráz

Co dělají rybky,
když zlé mrazy padnou?
Chroupou z ledu střípky -
ale nenachladnou.
Na zádech i na bříše
pod ledem si plavou,
rybář sedí v kožiše,
kroutí nad tím hlavou.

Vánoce

Vánoce, Vánoce -
přicházejí po roce.

Těšíme se, radujeme,
koledy si notujeme.

1. Pů-jdem spo-lu do Be-tlé-ma duj - daj, duj - daj,
daj - daj, dá! R. Je - žiš - ku, pa - náč - ku,
já tě bu - du ko - lí - ba - ti, Je - žiš - ku,
pa - náč - ku, já tě bu - du ko - lí - ba - ti.

2. Začni, Kubo, na ty dudy:
dudaj, dudaj, dudaj, dá!

4. A ty, Mikši, na housličky:
hudli, tydli, hudli, dá!

3. A ty, Janku, na píšťalku:
dudli, udli, dudli, dá!

5. A ty, Vávro, na tu basu:
rumtun, rumrum, ruma, dá!

Na kluzišti

Uháníme po kluzišti,
až kolem nás vítr sviští
a mráz štípe do tváří.
My jsme správní bruslaři!

Chumelí

Chumelí a chumelí,
vyskákejte z postelí,
poběžíme pro jedličku,
pro kapra a pro jmelí.

Oblečte si kabátky,
sklouzneme se před vrátky,
těšíme se na Vánoce,
ať jsou jako z pohádky!

Sklouzneme se po ledu,
zazpíváme koledu
pro tatínka, pro maminku,
pro babičku, pro dědu.

Chumelí a chumelí,
všichni jsme dnes veselí,
těšíme se na Ježíška,
co nám asi nadělí?

Koulování

Proč je kolem shon a chvat?
Jdeme se dnes koulovat.
Tam v závěji za školou
svedem bitvu sněhovou.

Vzduchem sviští bílé koule,
my všichni jsme samá boule.
Pelášíme úprkem,
sníh máme až za krkem.

Sáně

Já mám sáně,
ty máš sáně,
sedneme si oba na ně,
uděláme dlouhý vlak,
poletíme jako drak.

Já mám sáně,
ty máš sáně,
zapřáhneme koně vrané,
hyje bujní vraníci,
proletíme ulicí.

Lyžaři

Po stránkách píší lyžaři
na bílý papír klikyháky.
Kterému se to nezdaří,
udělá kaňku pod akáty.

A dříve, než se nadějí
ve větvích překvapení ptáci
škrabou se z bílých závějí
zachumelení sněhuláci.

Smrček

Stromeček si domů nese,
ještě včera bydlel v lese
a teď voní - víte čím?
Mízou, lesem, jehličím.

Zelenej se, jedličko

Zelenej se, jedličko,
narovnej se maličko,
líbíš se mi, vezmu si tě,
budeš vonět v našem bytě.

Dám ti hvězdu na čelo,
večer bude veselo,
můžu ti to předem slíbit -
bude se ti u nás líbit.

Ze - le - ná se lou - ka, na tý lou - ce chvoj - ka,
 pás - li jsou tam pas - tý - fo - vě, je - dli ka - ši z hm - ka,
 pás - li jsou tam pas - tý - fo - vě, je - dli ka - ši z hm - ka.

2. Přítel k nim anděl,
 toto jim pověděl,
 že se Kristus Pán narodil,
 aby každý věděl.
3. Oni nemeškali,
 hned tam pospíchali,
 k Ježíškovi do Betléma,
 za Pána ho znali.
4. A my hoši malí
 rádi bychom brali
 koledičku na ručičku,
 kdybyste nám dali.
5. Jestliže nedáte,
 ledy uhlídáte,
 hrnce, mísy roztlučeme,
 co v misníku máte.
6. Máte-li je v peci,
 roztlučem je přeci
 železnejma vidlicema,
 dřevěnou palicí.
7. A pokličky k tomu,
 pak utečem domů,
 protože jste nechtěli dát
 koledy nikomu.

Cukroví

Nepovím vám, nepovím,
 jaké dělám cukroví.
 Upeču ho s maminkou,
 bude vonět vanilkou.

Koleda předkoleda

Vánoční pohledy
 padají do schránky,
 maminka schystává
 vánoční chystánky.
 Vánoční čekání
 krátké dni prodlouží.
 Mrazíky, zasklete okénka u louží.
 Snížku, tak přikrej vše
 bělounkou peřinkou.
 Maminka zdobí už poslední rozinkou.

Vánočka

Upečená vánočka
sluníčka se nedočká.
Teď se zrovna v troubě líhne,
hnědne, zlátne tam z té výhně.

Možná si to rozmyslíme,
počkáme s ní,
než ji sníme,
do rána a do sluníčka.

A aby se nedrobila
a aby se netřásla,
natřeme ji husím pírkem
namočeným do másla.

Štědrý večer

Nejkrásnější dáreček
dal babičce dědeček.
Celý večer pospolu
si povídali u stolu.

U sádky s vánočními kapry

Pane prodavač,
zač je kapr, zač?
Dáte mi ho, když se mi tak líbí,
za penízek rybí?

Těšení

Těšíme se na Vánoce,
nejkrásnější svátky v roce.
Už už aby tady byly,
aby se nám nezpozdíly.

Před Vánocemi

Oblékáme kabátky,
sáňkujeme před vrátky.
Štědrý večer už se blíží,
ať je jako z pohádky!

Štědrý večer

Štědrý večer už je tady,
sníh se snáší do zahrady.
Na stromečku hoří svíčky,
vyhlížíme andělíčky.
Mají sáně s párem koní,
rolničky jim pěkně zvoní.
Uhánějí bílou plání,
vezou všechna lidská přání.
Pytel štěstí, náruč lásky,
žádný pláč a žádné vrásky.
Už je slyším v našem domě
copak asi nesou pro mě?

Největší dary

Co nám nikdo nenadělí?
abychom se rádi měli.

Abychom se často smáli
a nikdy jsme neplakali.

Aby bolest přebolela
a utekla rychle z těla.

Aby láska doma kvetla
a radost nám neulétla.

Aby štěstí při nás stálo.
A to vůbec není málo.

1. Pás - li ov - ce Va - la - ši, při bet - lém - ské sa - la - ši.
Haj - dom, haj - dom, tyd - li - dom, haj - dom, haj - dom, tyd - li - dom.

2. Anděl se jim ukázal,
do Betléma jít kázal.
[:Hajdom, hajdom, tydlidom.:]
3. A tam běžte, pospěšte,
Ježíška tam najdete.
[:Hajdom, hajdom, tydlidom.:]

4. On tam leží v jesličkách,
ovinutý v plenčičkách.
[:Hajdom, hajdom, tydlidom.:]
5. Maria ho kolébá,
svatý Josef mu zpívá.
[:Hajdom, hajdom, tydlidom.:]

1. Štěs-tí, zdra-ví, po-koj sva-tý vin-šu-je-me vám,

nej-prv pa-nu hos-po-dá-fi, pak va-ším dít-kám!

Zda-le-ka se bé-ře-me, no-vi-nu vám ne-se-me,

co jest se nám při-ho-di-lo v mě-stě Bet-lé-mě.

2. Narodil se tam synáček, posílá mě k vám,
byste mu koledy dali - však já mu ji dám.
Chlebička nechce bráti, nakrmila ho máti,
radš tolárek neb dukátek máte poslati.

3. Pěkně prosím, odbuďte mě, nemám tu kdy stát,
ještě musím do Betléma dítě kolíbat.
Dítě je to bohatý, v nebi vám to zaplatí,
že se budete po smrti s ním radovati.